

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ

n a L i p n ě

13 – 14 / 2024

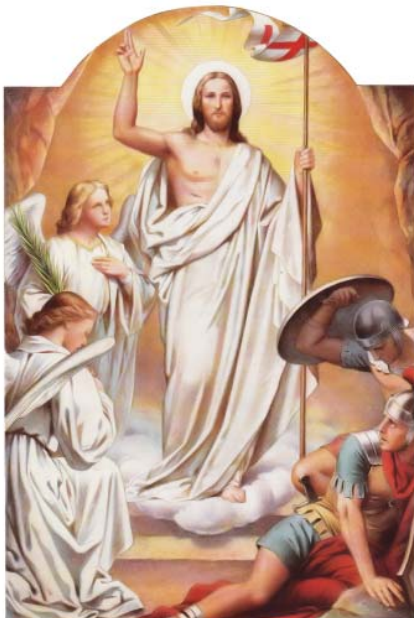
24. 3. 2024

VELIKONOČNÍ DVOJČÍSLO

**Což v nás nehořelo srdce,
když k nám cestou mluvil
a vykládal nám písma?**

(Lk 24, 32)

**CHRISTUS SURREXIT VERE,
ALLELUIA!**

**KRISTUS V PRAVDĚ Z MRTVÝCH VSTAL,
ALELUJA!**

*Kristus včera i dnes,
začátek i konec,
alfa i ómega,
Kristus je Pán všech věků,
on vládne dějinám,
jeho je království i moc i sláva
po všechny věky věků.
A m e n .*

*Ať slavné Kristovo vzkříšení
naši tmu ve světlo promění!*

Radostné a požehnané slavení tajemství
Veliké noci a do dalších dnů roku 2024
hořící srdce učedníků emauzských přeje,
vyprošuje, srdečně pozdravuje a ✠ žehná

P. Špaček

Váš služebník a duchovní otec
P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Vyšší Brod	Černá v Pošumaví
<u>NEDELE</u> 24. 3. 2024	8:00 (farní kostel) <i>KVĚTNÁ NEDELE</i> („pašijová“) – mše sv. <i>na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma</i> Prosba za blahorečení ctihodného služebníka Božího, mučedníka bolševického režimu P. Josefa Toufara.	9:45 (farní kostel) <i>KVĚTNÁ NEDELE</i> („pašijová“) – mše sv. <i>na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma</i> Za + Františka Reifa.	11:30 (farní kostel) <i>KVĚTNÁ NEDELE</i> („pašijová“) – mše sv. <i>na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma</i> Za + manžele Jana a Charlotu Stašákovy, jejich syna Jana a za manžela Zdeňka Švédu.	<u>Sobota 23. 3. 2024</u> 17:00 (farní kostel) <i>KVĚTNÁ NEDELE</i> („pašijová“) – mše sv. <i>na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).
<u>Pondělí</u> 25. 3. 2024				
<u>Úterý</u> 26. 3. 2024	8:00 (farní kostel) <i>ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE</i> Za dar zdraví pro vážně nemocnou osobu.			
<u>Středa</u> 27. 3. 2024				
<u>Čtvrtek</u> 28. 3. 2024	20:00 (farní kostel) <i>ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. na památku Večeře Páně</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	17:00 (farní kostel) <i>ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. na památku Večeře Páně</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).		
<u>Pátek</u> 29. 3. 2024	18:30 (farní kostel) <i>VELKÝ PÁTEK</i> Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně	15:00 (farní kostel) <i>VELKÝ PÁTEK</i> Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně		
<u>Sobota</u> 30. 3. 2024	21:30 (farní kostel) <i>VZKŘÍŠENÍ – obřady Veliké noci</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	18:00 (farní kostel) <i>VZKŘÍŠENÍ – obřady Veliké noci</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).		
<u>NEDELE</u> 31. 3. 2024	11:30 (farní kostel) <i>SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</i> Za + Bědu Štronera, + Annu Sobkovou a za + Kateřinu Kubovskou.	9:45 (farní kostel) <i>SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</i> Za + MUDr. Jiřího Hendrycha, jeho rodiče Jiřinu a Antonína Hendrychovy.	8:00 (farní kostel) <i>SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</i> Za + Radmilu Blahušovou.	14:00 (farní kostel) <i>SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</i> Za + Růženu Študlarovou, ten celý rod a za duše v očistci.
<u>Pondělí</u> 1. 4. 2024	8:00 (farní kostel) <i>PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za + Annu Mrázovou, ten celý rod a za duše v očistci.	9:45 (farní kostel) <i>PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za + „paní domácí“ Olgu Vláškovou, dceru Vendulku, ten celý rod a za duše v očistci.	11:30 (farní kostel) <i>PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za + Helgu Měšťanovou a Jiřího Bublíka.	14:00 (farní kostel) <i>PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za + z rodiny Uhrinovy, Musilovy a Iždinských.
<u>Úterý</u> 2. 4. 2024	8:00 (farní kostel) <i>ÚTERÝ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za dar zdraví pro vážně nemocnou osobu.			

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Vyšší Brod	Černá v Pošumaví
<u>Středa</u> 3. 4. 2024				
<u>Čtvrtek</u> 4. 4. 2024	17:00 (farní kostel) <u>ČTVRTEK V OKTÁVU</u> <u>VELIKONOČNÍM</u> Za + emeritního biskupa Mons. Jiřího Paďoura OFMCap. ve výroční den jeho narození.			
<u>Pátek</u> 5. 4. 2024	14:00 (kaple v domově důchodců) <u>PÁTEK V OKTÁVU</u> <u>VELIKONOČNÍM</u>			
<u>Sobota</u> 6. 4. 2024	VIKARIÁTNÍ POUŤ V ROCE MODLITBY 2024 Farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově – od 16:30 hodin Hlavní celebrant: generální vikář Mons. ThLic. David Henzl (Program: modlitba růžence, mariánské litanie, poutní mše svatá a posezení věřících s Mons. Henzlem)			
<u>NEDEĚLE</u> 7. 4. 2024	8:00 (farní kostel) <u>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> <u>(svátek Božího milosrdenství)</u> Za + Magistra grego- riánského chorálu Mons. Josefa Olejníka blahé paměti.	9:45 (farní kostel) <u>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> <u>(svátek Božího milosrdenství)</u> Za + rodiče Vladislava a Blaženu Smolkovy, a za + Marii Kohoutovou.	11:30 (farní kostel) <u>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> <u>(svátek Božího milosrdenství)</u> Za + z rodiny Chalupných a Vítů.	

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- Horní Planá:
- Triduum – NEZPOVÍDÁ SE !
  - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
  - Út, Čt – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Frymburk:
- Triduum – NEZPOVÍDÁ SE !
  - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
- Vyšší Brod:
- Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
- Černá v Pošumaví:
- So – čtvrt hodiny přede mší sv.
  - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !

K udílení svátosti pomazání nemocných, k vyřizování pohřbu a v jiných záležitostech se můžete se mnou zkontaktovat pomocí E-mailu anebo mi můžete zanechat vzkaz v návštěvní knize na oficiálních stránkách našich farností.

KVĚTNÁ NEDĚLE („pašijová“) – mše sv. na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma

1. čtení
(Iz 50, 4-7)

2. čtení
(Flp 2, 6-11)

Pašije
(Lk 23, 1-49)

KDO JE VINEN?

Bratři a sestry, na Květnou neděli nebývá kázání. Dnes mluví pašije. Proto bude jen krátký doslov po pašijích.

Pašije nám kladou řadu otázek: Kdo za to může? Kdo je vinen? Kdo zavinil kříž? Kdo může za Kalvárii? Za to, že je Kristus Pán odmítán, posmíván a neuznáván? Je to Pilát? Ale ten přece říkal: **Já jsem nevinný smrti tohoto spravedlivého!** Jsou to tedy Židé? Ale ti se odvolávali na zákon: **My máme zákon a podle zákona musí zemřít!** Takže za to může Jidáš? Ale ten si možná myslel: **Já touto zradou donutím Ježíše, aby se konečně projevil jako Boží Syn.** Ježíš zatím váhá. Já ho přinutím, aby ukázal, kdo opravdu je. A nakonec na tom ještě vydělám!

Kolik bychom to našli různých omluv a ospravedlnění! Kolik z nich se odráží v našich myšlenkách nebo způsobech našeho jednání! Naštěstí Pán Ježíš nechce, abychom hledali viníka. Víte proč? Protože **vinu máme totiž všichni** – nejen ti lidé v minulosti, ale i my, každý z nás, lidé dnešní doby.

Můžeme se ptát: proč jsme vlastně dnes tady? My jsme tady proto, abychom **vděčně poděkovali Kristu Pánu, který vzal na sebe to, co jsme měli nést my**. Vždyť Kristus Pán nemyslel na sebe. On myslel na svou Matku Marii, na svého učedníka Jana a v nich myslel na celou svatou Církev, tedy i na nás. Kristus Pán myslel na lotra, který umíral vedle něho a kterému v jeho zoufalství dal nepochopitelnou jistotu, že ještě dnes bude s ním v ráji. Kristus Pán myslel na ty, kdo ho přivedli na kříž.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Také **dnes chce Kristus Pán skrze nás myslet na mnohé, na naše současníky, na celý náš svět**. Kristus Pán touží po tom, abychom i my byli jednou s ním v ráji, kde už nebude pláč, ale kde se budeme spolu s ním radovat na věky věků. Amen.

ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. na památku Večeře Páně

1. čtení

(Ex 12, 1-8.11-14)

2. čtení

(1 Kor 11, 23-26)

Evangelium

(Jan 13, 1-15)

POSLEDNÍ VEČEŘE, POSLEDNÍ NOC

Bratři a sestry, dnešním dnem vstupujeme do nejposvátnější doby církevního roku. Zeleným čtvrtkem vstupujeme do velikonočního tridua, neboli **do svatého velikonočního třídenní**. Dnes chceme rozjímat o **Poslední večeři** našeho Pána Ježíše Krista, a o jeho poslední noci, kdy se za nás za všechny **v Getsemanské zahradě krví potil**.

Nastal den, kdy se jedl velikonoční beránek. Kristus Pán naznačil, ve kterém domě budou tuto slavnost konat, a pak se tam sešli – Pán Ježíš a jeho dvanáct apoštolů. Všichni byli dojatí – nejvíce však ten, který už zítra měl být mrtev – náš Spasitel Kristus Pán. Přítomným apoštolům řekl: „Tolik jsem se těšil na tento večer. **Už jsem s vámi naposledy**.“ A tak všichni jedli v tichosti.

Když povečeřeli, Pán Ježíš nalil do mísy vodu a začal svým učedníkům **umývat nohy**. Bylo to něco nevidaného a neslýchaného. Takovou věc dělá pouze maminka svým dětem, a tehdy takovou podřadnou práci vykonávali pouze otroci svým pánům. Proč to nyní učinil Pán Ježíš? Co tím chtěl vyjádřit? Nohy apoštolů, tak jak procházely zaprášenými cestami, se umazaly. A Pán Ježíš jim říká: „Teď, když jsem vám umyl nohy, už jste čisti celí.“ A pak smutně dodal: „Nejste čisti všichni.“ Myslel na toho, který ho v té noci zradil...

Také my, kteří kráčíme zaprášenými a blátivými cestami svého života, máme umazané nejenom nohy, ale především bývá **zaprášena a zamazána naše nesmrtelná duše**. Proto Pán Ježíš chce, abychom byli čisti všichni. Na duši čistí. A právě proto jsme si vykonali předvelikonoční svatou zpověď, abychom měli čistou duši.

Kolikrát za svůj život slyšel Pán Ježíš tu větu: **Zůstaň s námi!** Tak ho prosily děti, když je učil. Tak ho prosili nemocní, když od nich odcházel poté, co je uzdravil. A nyní, při Poslední večeři, opět slyšel apoštoly, jak říkají: Pane, zůstaň s námi! A on s námi opravdu zůstal. Slova, která slyšíme při každé mši svaté jsou jasná, že se nedají překroutit: **Toto je moje tělo, toto je má krev** – a vy budete přijímat mé tělo a mou krev. Už na počátku našeho života jsme byli živeni tělem a krví – pod srdcem matky. Ano, matka nás svým tělem a svou krví vytvářela, živila a sytila. A nyní to má být znovu. Ta bělostná svatá Hostie – tak lehoučká, že by ji vítr odnesl – to je totéž tělo, které Panna Maria držela na klíně v Betlémě, a které zítra bude držet na klíně pod křížem.

A co jeho **krev**, kterou nám nabízí v kalichu? To je tatáž krev, která bude za chvíli kapat v Getsemanské zahradě, smíšená s jeho potem. Tatáž krev, která bude kapat z ran způsobených trnovou korunou, smíšená se slzami. Stejná krev, která poteče z jeho probodeného boku, smíšená s vodou. Touto krví nás chce Kristus Pán živit.

Pak se všichni ve večeradle pomodlili a **odcházel na horu Olivetskou**. Venku už byla tma. Přecházeli přes potok Cedron, který byl krvavý. Jak zabíjeli beránky před jeruzalémským chrámem, stékala jejich krev do potoka. Tento den všechno mluvilo o krvi. Přešli přes potok a už je uvítala **zahrada, zvaná Getsemane**. A Kristus Pán byl tak opuštěný, tak sám. Prosil: Nenechávejte mne samotného. Zůstaňte se mnou! A vzal si své tři nejvěrnější – Petra, Jakuba a Jana. Zůstaňte se mnou... bděte a modlete se! A svým vševědoucím zrakem viděl všechno, co přijde. Viděl Jidáše, jak ho políbením zrazuje. Viděl pouta, která se mu zaryjí do rukou. Viděl, jak ho v noci budou bít do tváře a plivat na něho.

Avšak toto všechno nebyla ta největší bolest, která ho tížila. Nejstrašnější bylo to, že **Kristus Pán viděl hříchy, za které umíral**. To byl ten hořký kalich, který měl vypít až do dna. Kdyby umíral za nevinné děti, to by tak nebolelo. Kdyby umíral za kajícího, který pláče nad hříchem, to by také tolik nebolelo. Ale umírat za toho, který se mu bude vysmívat a který ho zradí – to bolelo nevýslovně. A tak Pánu Ježíši stékal z čela krvavý pot. A co jeho tři věrní apoštolé? Našel je, jak spí. Krista Pána musel utěšovat anděl z nebe. A co my? Také chceme spát? Anebo půjdeme potěšit Krista Pána do Getsemanské zahrady? Až skončí tato mše svatá a kněz přenesení Krista Pána z oltáře do Getsemanské zahrady, **půjdeme tam za ním a chvíli zůstaneme s ním v uctivé adoraci**.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Dnes jsme rozjímali o Poslední večeři a o poslední noci našeho Spasitele Ježíše Krista. Pokračování budeme mít zítra, na Velký pátek. Nenecháme Krista Pána samotného. On chce k nám přijít. Budme čistí, očistíme své nesmrtelné duše od všelikého hříchu. Nenecháme Krista Pána zavřeného ve svatostánku. On **chce vejít do našich srdcí**, a tak ho pozvěme: Přijď, Pane Ježíši! A pak si můžeme být jisti, že Kristus Pán přijde pro nás v hodinu naší smrti a převede nás do věčného domova! Amen.

VELKÝ PÁTEK – velkopáteční obřady na památku Umučení Páně

1. čtení

(Iz 52, 13 – 53, 12)

2. čtení

(Žid 4, 14-16; 5, 7-9)

Pašije

(Jan 18, 1 – 19, 42)

KRISTOVY UKŘIŽOVANÉ RUCE

Bratři a sestry, mnozí z nás již mnohokrát ve svém životě prožívali Velký pátek. Vždy znovu nasloucháme slovům posvátné bohoslužby a snažíme se pochopit podivuhodné dílo našeho vykoupení. A tak dnes stojíme na Kalvárii a máme před sebou obraz, celou scénérii, která v sobě skrývá tajemství spásy až k úplnému závěru lidských dějin. A především jsme uchvázeni symbolem **Kristových ukřižovaných rukou**. Jeho ruce – to je ten nejvýraznější nástroj Boží lásky, kterým Bůh vykonal dílo spásy. Jistě, že se na tom podílelo celé tělo, ale především to byly jeho ruce.

Po vynesení Pilátova rozsudku smrti bere Ježíš těžký kříž. **Vztahuje k němu své ruce, a chápe se nástroje umučení a vykoupení**. Těma rukama, kterými vzal chléb a rozlámal, kterými vlastně vydal sám sebe, nyní bere nástroj, který dokonale rozlomí jeho pozemský život. Na kříž jsou jeho ruce přibity, jsou pevně zafixovány, aby tak naznačil, že **jeho otevřenou náruč z lásky k nám už nic nemůže zavřít**. Nádherně to vyjádřil stigmatizovaný kapucínský kněz sv. Padre Pio, když řekl: „Bůh je láska a ta je schopna vytrhávat lidi z ospalosti a prostřednosti. Ale tato Láska – Kristus je ukřižovaná a můžeme ji najít jen na kříži. Proto je Kristus – Láska někdy tak neznámá. Chceme totiž lásku, ale odmítáme trpět. **Ježíšova náruč je otevřená, ale ruce má přibité**. Kdo ho chce obejmout, musí ho obejmout i s jeho křížem, musí se zúčastnit i jeho agónie...“

Do této otevřené náruče přijímá Kristus Pán Ukřižovaný celé lidstvo. A přesto zdaleka ne všichni do jeho otevřené náruče vstoupí. Celkový obraz Kalvárie skrývá v sobě ještě **veliké tajemství posledního soudu**. Jeho rozpažené ruce ukazují na dvě skupiny lidí. Tyto dvě skupiny lidí jsou charakterizovány lotrem po pravici a lotrem po levici. Ještě když Ježíš učil a chodil po Svaté zemi, naznačil zcela zřetelně, jak bude vypadat poslední soud na konci lidských dějin. Tehdy král a soudce rozdělí lidstvo na ovce a kozy. Jedny postaví po pravici a jedny po levici. To budou ti zachránění – a ti zavržení. **Ovce po pravici – zachránění pro život věčný, kozy po levici – navěky zavržení**.

Na Kalvárii je ten lotr po Kristově levici představitelem těch, kdo se Kristu Pánu rouhají, kdo odmítají spásu, kteří by chtěli ukrást ráj bez Krista Pána. A ten lotr po Kristově pravici trpí spravedlivě za své zločiny, ale činí pokání, když říká Pánu Ježíši: „Pane, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ To je dokonalý obraz, který ukazuje pravdivost každého Ježíšova slova. Právě tady zazněla odpověď každému kajícímu, který s pokorou poprosí svého Vykupitele: Pamatuj na mne, Pane! Takovému člověku zazní v odpověď Kristova slova: **„Amen, pravím ti, ještě dnes budeš se mnou v ráji!“**

Kristovy ukřižované ruce symbolizují velkou pravdu o lidském životě, o celých dějinách, o Boží lásce a o nekonečném Božím milosrdenství. **Kristovy ukřižované ruce promlouvají o otevřené náruči, která nás přijme, obejmě a přitiskne na Nejsvětější Srdce – planoucí výheň lásky**. A tak dnes v pokoře poklekáme před svatým Křížem a líbáme především Kristovy ukřižované ruce, a **prosíme o odpuštění svých hříchů, kterými Krista stále znovu a znovu přibíjíme na kříž**.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Když dnes poklekne před Kristovým křížem, v díku, pokoře a vděčnosti se mu klaníme a děkujeme mu. To je totiž všechno, co můžeme dokázat my, ubozí a hříšní lidé. Žádný člověk, ani celé lidstvo, není schopné vyvážit takový projev Boží lásky až do krajnosti. Protože Kristus je Bůh a my jsme jen hříšní lidé. **Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa! Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti!** Amen.

VZKŘÍŠENÍ – obřady Veliké noci (Vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně)

1. čtení

(Gn 1, 1.26-31a)

2. čtení

(Ex 14, 15 – 15, 1)

3. čtení

(Ez 36, 16-17a.18-28)

Epištola

(Řím 6, 3-11)

Evangelium

(Mt 28, 1-10)

KRISTUS VPRAVDĚ Z MRTVÝCH VSTAL – ALELUJA!

Bratři a sestry, prožíváme Velikou noc, kdy Kristus vpravdě z mrtvých vstal. Dnes nás oslovují a uchvacují samotné obřady Veliké noci, a tak promluva bude jen krátká. Co bychom si měli z této největší křesťanské slavnosti zapamatovat? Zapamatujme si čtyři pojmy: **plamen**, který kněz světil na začátku velikonoční vigilie, dále kněz posvětil **pramen** vody, pak uvidíte velké řady těch, kteří si půjdou pro nebeský **Chléb** – Tělo Kristovo, a v srdci vám bude znít jásavé **Aleluja**.

Nejprve tedy – **plamen**. Nejenom na Kalvárii byla tma, když Kristus umíral. Kolikrát se to v dějinách opakovalo, že nám zhasla každá naděje a my jsme byli v temnotě. Nebo si vzpomeňte, jak mnohý z vás zažíval temnotu ve své duši, když se vám zdálo, že vás všichni opustili a že vás nikdo nemá rád. — A potom Pán Bůh zasáhl. Blesk padl na Kalvárii, anděl odvalil kámen a nám přišlo světýlko bez naší námahy. Pán Bůh zasáhl... Je to obrovská radost, že tuto naději máme, že zlo nemá nikdy poslední slovo.

Za druhé tu máme – **pramen**. Voda je základní podmínkou života. Kde není voda, tam je poušť. Voda je zdroj čistoty. Čím bychom se každé ráno umývali, kdyby nebyla voda? A toto dělá v duchovním smyslu křestní voda, že rodí děti Boží, a svátost smíření, že očišťuje pokřtěné. Kde není voda, tam je poušť, ale kde nebude křestní voda a „voda“ svátosti smíření, tam nastane **spoušť**, zkáza. Někde už nastala. Je vždycky lépe stavět kostely než stavět kriminály, je lepší poslechnout kněze než poslechnout policajty. A to nám říká to druhé slůvko – pramen. Pramen očisty.

Za třetí tu máme – **chléb**. „Mé tělo je pravý pokrm“, řekl Ježíš. „Kdo nebude z tohoto chleba – toto moje tělo – jíst, nebude mít život.“ Měřítkem duchovního života je počet svatých přijímání. Kéž přijde hodně lidí pro tento zdroj duchovního života, pro nebeský Chléb! Zvláště dnes bychom s duší čistou jak studánka a jasnou jak napadlý sníh měli všichni jíst z této nebeské hostiny.

A konečně za čtvrté tu máme slovíčko – **aleluja**. Víte, co toto slovo znamená? Halelu Jahve, chvalte Pána, Hospodina! Zpívejte si aleluja často a věřte: když ve vašem srdci bude hořet plamen víry, když se očistíte pramenem ve svátosti smíření, když přijmete nebeský chléb, bude si zpívat nejen každý z nás, ale i celá naše vlast bude moci chválit Hospodina a radostně zazpívat Aleluja! Amen.

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – Boží hod velikonoční

1. čtení

(Sk 10, 34a.37-43)

2. čtení

(Kol 3, 1-4)

Evangelium

(Jan 20, 1-9)

SVĚDECTVÍ O ZMRTVÝCHVSTALÉM KRISTU

Bratři a sestry, dnešní neděli jakoby velikonoční zvony zněly jásavěji, radostněji. A je tomu skutečně tak. I když ten zvuk je stále stejný, my jej vnímáme jinak, protože naše srdce je citlivě naladěné, svátečně prostřené pro přijímání všeho dobrého. A proto také jinak vnímáme a jinak prožíváme. A máme k tomu veliký důvod. Vždyť je dnes **největší svátek – svátek všech svátků**.

A tak se dnes otevřeme síle velikonoční zvěsti a nechejme na sebe působit události Veliké noci. Když nasloucháme zprávám o vzkříšení, začneme vnímat, že onoho velikonočního jitra **nastal velký rozruch**. Všechno se dalo do pohybu. Začíná to Maří Magdalénou. Za tmy přišla ke hrobu – a aj, zjistila, že je prázdný! Běží to říci učedníkům. Zajímavé je, že prázdný hrob pro ni ještě není důkazem vzkříšení Krista. Nakonec ani nevěděla, co to vzkříšení vlastně je. To bylo něco nového.

Hned potom běží ke Kristovu hrobu dvě postavy – Petr a ten učedník, kterého Ježíš miloval, tedy Jan Evangelista. Oba vešli do skalního hrobu, oba si ověřili, že je zde nápadný pořádek. Rouška byla pečlivě složená. To znamená, že se nejednalo o násilné vniknutí, ani o neuctivé odstranění mrtvého těla. Apoštol Jan, který měl srdce plné lásky ke Kristu, spatřil vše a **uvěřil, že Pán žije**.

A tak to pokračovalo dál a dál. Přichází na řadu setkání se Zmrtvýchvstalým. Všechno se dalo do úžasného pohybu. Ten pohyb směřuje k jednomu nejdůležitějšímu: **Nejde o prázdný hrob**. Svědectví prázdného hrobu by bylo moc málo. A navíc se může vykládat dvojím způsobem, jak je tomu vlastně až dodnes. Buď Ježíš vstal skutečně z mrtvých anebo jeho tělo mohl někdo uklidit. Hrob prostě byl prázdný. To všechno je **první stupeň k poznání veliké pravdy**.

To, co je pro nás mnohem důležitější – co je podstatné, je **setkání s živým, Zmrtvýchvstalým Kristem**. Nás věřící nemohou zaujmout debaty o prázdném hrobě. Nás zajímá Kristovo vzkříšení. Nás zajímá setkávání s Kristem. Nás zajímá **svědectví o Zmrtvýchvstalém Kristu**. Svědectví těch, kteří viděli a mohli si dokonce na Krista Zmrtvýchvstalého i sáhnout, dotknout se ho. Toto svědectví má pro nás nesmírnou cenu. Hovoří o tom, že **pro Boha nic nekončí**. Tam, kde lidsky dojedeme „na doraz“, tam, kde v tunelu je před námi uzavřená cesta, kde stojí skála a už to nejde dál – tam se v Boží moci otevírá nová nekonečná cesta.

A to je to největší, co nám křesťanství přináší. **Síla naděje, která svou září prozařuje úplně vším**. Ovšem podstatné je, jaký je dopad této skutečnosti do našeho každodenního lidského života? Je vskutku obrovský, nepředstavitelný! V lidském životě jsou naše možnosti a hranice ve všem omezené. Člověk může onemocnět vážnou chorobou, rodičům umírá dítě, mladý člověk. Co pro to můžeme udělat? Lékaři řeknou – když se stane zázrak, mohl by se zachránit. Jistě, i zde Bůh někdy pomůže. Ale většinou to skončí smrtí vážně nemocného člověka.

Kristovo Zmrtvýchvstání nám však otevřelo novou možnost. Smrt už neznamená krach lidského života. Smrt nyní znamená **přechod k novému, neskonale šťastnému, překrásnému životu**. Díky Kristovu vítězství nad smrtí je tento přechod k novému životu pro každého z nás otevřený. Proto by věřícího člověka neměly zaskočit nesnáze, trable, ztráta všeho. My víme a věříme, že v síle Kristova vítězství se o nás Bůh vždy postará. I kdyby člověk byl sebevětší hříšník, může vždy znovu a znovu slyšet: Neboj se! Jen důvěřuj. Už nemusíš propadat zoufalství a beznaději!

Tuto vpravdě radostnou zvěst potřebuje slyšet dnešní moderní svět. Ten utekl od Boha. Lidé si myslí, že si vystačí sami, že věda a technika, nejdokonalejší pokrok, dá člověku všechno. A zatím jsme svědky toho, **jak se svět ponořil do obrovské temnoty**. Tolik násilí, nespravedlnosti, bezvýchodnosti je všude kolem nás. Znakem dnešní doby je veliký chaos, přestal platit jakýkoliv řád, právo, spravedlnost.

Avšak do tohoto ztemnělého a potrhaného světa **proniká obrovskou nezadržitelnou silou světlo Kristova Zmrtvýchvstání**. To je právě to, co může dnes křesťanství nabídnout světu propadlému drogám, mrzkému chtíči a brutalitě. Ani dnes nám křesťanům nepomůže debatovat s „moderním“ člověkem o tom, že „hrob je prázdný“. My musíme udělat něco jiného. Naším posláním je podávat tomuto světu **svědectví o Zmrtvýchvstalém Kristu**. My jsme se s ním setkali ve slově a ve Velebné svátosti. On z nás musí vyzařovat, aby lidé kolem nás uviděli a uvěřili.

Proto my, křesťané, když slavíme svátek všech svátků, když se radujeme ze slavného Kristova zmrtvýchvstání, **oslavujeme i svůj vlastní NOVÝ ŽIVOT**. Je to něco, do čeho jsme byli Bohem vtaženi, co se nám stalo tím nejskvělejším dědictvím. Buď za to Bohu chvála, dík a čest. Ať naše srdce tímto zpěvem nikdy nepřestane znít.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? A tak vám všem přeji velikonoční radost z hlubšího uvěření v Ježíše Krista Zmrtvýchvstalého. Přeji vám všem velikonoční radost z hlubšího zakořenění v Kristovu Duchu lásky. Přeji vám všem jásavou velikonoční radost:

**Udeřte slavně v bubny, zpívejte, kdo jste kde:
KRISTUS PÁN VSTAL Z MRTVÝCH – MY S NÍM ŽÍT BUDEME!**

A L E L U J A !

A m e n .

KVĚTNÁ NEDĚLE („pašijová“) – ZAČÁTEK SVATÉHO TÝDNE

V neděli 24. března 2024 (v Černé v Pošumaví již v sobotu 23. března 2024) vstoupíme do posledního týdne čtyřicetidenního půstu. Tento týden, který budeme prožívat v myšlence na Kristovo utrpení a jeho smrt, se nazývá **Svatým týdnem**. Kromě Květné neděle jsou hlavními dny Svatého týdne Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota, které se nazývají **Velikonoční triduum (třídenní)** a slaví se starobyloou liturgií, v jejímž centru je smutek a pokání.

Květná neděle je neděle, která bezprostředně předchází Velikonocům. **Ve všech našich farních kostelech** budeme slavit **mši svatou na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma**. Je to oslava Kristova triumfálního vjezdu do Svatého města Jeruzaléma několik dnů před jeho umučením.

Liturgie Květné neděle má 3 části:

- **Svěcení ratolestí** – chceme vzpomínat na Kristův slavný vjezd do Jeruzaléma a vyznat, že Ježíš Kristus je náš Vykupitel a Pán. K posvěcení si, prosím, přineste **vlastní ratolesti!**
- **Bohoslužba slova**, při níž zazní **zpívané pašije podle Lukáše**.
- Liturgie Květné neděle vrcholí **eucharistickou obětí**.

ZELENÝ ČTVRTEK

Ve čtvrtek 28. března 2024 začíná **první den Velikonočního tridua – Zelený čtvrtek**. Ve večerních hodinách budeme v našich farnostech prožívat **mši svatou na památku Večeře Páně**. Tato mše svatá připomíná Ježíšovu Poslední večeři s učedníky a ustanovení Velebné svátosti, svátosti kněžství, a také prvenství lásky, které Pán Ježíš zřetelně vyjádřil v gestu umývání nohou svým apoštolům.

Liturgie Zeleného čtvrtku má 2 části:

- **Mše svatá na památku Večeře Páně** – při chvalozpěvu vykoupených „Gloria“ (Sláva na výsostech Bohu) se naposledy rozezní chrámové zvony, oltářní zvonky a varhany. Po doznění „Gloria“ umlknou až do obřadů Veliké noci!
- Ježíšovu opuštěnost v Getsemanské zahradě připomene **obnažení obětního stolu**.

V NAŠICH FARNOSTECH PROŽIJEME ZELENÝ ČTVRTEK TAKTO:

- **Frymburk:** v 17 hodin ve farním kostele sv. Bartoloměje
- **Horní Planá:** v 20 hodin ve farním kostele sv. Markéty

VELKÝ PÁTEK

V pátek 29. března 2024 prožíváme **druhý den Velikonočního tridua – Velký pátek**. Tento den je **dnem přísného půstu**. Na Velký pátek si připomínáme Ježíšovu smrt na kříži. Pro nás je Velký pátek nejen dnem smutku a pláče, ale především dnem zamyšlení nad krvavou obětí Ježíše Krista, která je zdrojem spásy. Církev oslavuje vítěznou smrt Pána. Podle starobylé tradice neslaví církev o Velkém pátku Eucharistii – místo ní slavíme **Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně**. Základním a obecným prvkem liturgie tohoto dne je hlásání slova. Protože se neslouží mše svatá, obětní stůl je zcela holý – bez kříže, bez svícňů a bez oltářního plátna.

Liturgie Velkého pátku má 2 základní části:

- Velkopáteční **pobožnost křížové cesty**.
- **Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně**, které se skládají ze 3 částí:

- ❖ Bohoslužba slova, při níž zazní **zpívané pašije podle Jana**.
- ❖ Uctívání svatého Kříže.
- ❖ Svaté přijímání.

V NAŠICH FARNOSTECH PROŽIJEME VELKÝ PÁTEK TAKTO:

- **Frymburk:** křížová cesta a velkopáteční obřady v 15 hodin ve farním kostele sv. Bartoloměje
- **Horní Planá:** křížová cesta a velkopáteční obřady v 18:30 hodin ve farním kostele sv. Markéty

PRAVIDLA PŘÍSNÉHO PŮSTU (Velký pátek):

- **půst od masa:** netýká se masa studenokrevných živočichů a těch živočichů, kteří žijí ve vodě; zavazuje od 14 let
- **půst újmy:** jen jednou za den se dosyta najíst; zavazuje od 18. do započatého 60. roku
- **od povinnosti půstu zprošťuje:** nemoc, rekonvalescence, těžká práce (doporučuje se zvolit si jinou formu sebezáporu)

BÍLÁ SOBOTA

V sobotu 30. března 2024 prožíváme **třetí den Velikonočního tridua – Bílou sobotu**. Je to den smutku, kdy církev svatá rozjímá o smrti a umučení našeho Pána Ježíše Krista. Každý z nás by měl na Bílou sobotu v tichosti a usebrání rozjímat ve „skrytu své komůrky“.

VZKŘÍŠENÍ – OBŘADY VELIKÉ NOCI

Z posvátného rozjímání o Kristově umučení a smrti nás vyruší slavné **Vzkříšení – obřady Veliké noci**. Tato **vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně** neboli **Velikonoční vigilie** se sice slaví večer na Bílou sobotu (**30. března 2024**), avšak liturgicky patří již k neděli Zmrtvýchvstání Páně.

Veliká noc je odedávna nocí bdění pro Pána, v níž křesťané očekávají a slaví Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista. Pro vyvolený národ izraelský byla velikou nocí ta noc, kdy vyšli vedeni Mojžíšem z egyptského otroctví. Na památku tohoto vysvobození každoročně zabíjeli velikonočního beránka.

Pro nás, křesťany, je nejdůležitější nocí Veliká noc ze soboty na neděli, kdy Pán Ježíš vstal z mrtvých. To je naše hlavní pravda víry: **Vzkříšený Kristus již neumírá, a tento jeho život je dán všem pokřtěným**. V tom je veliká naděje pro nás, kteří jsme dosud ohroženi hříchem a smrtí.

Liturgie Veliké noci má 4 části:

- **Slavnost velikonoční svíce** – připomeneme si, že vzkříšený Kristus je Světlo světa. V úvodu slavnosti bude rozsvícena velikonoční svíce (tzv. paškál). Slavnost velikonoční svíce pak pokračuje velikonočním chvalozpěvem zvaným „Exsultet“ – chválou světla, které Bůh dává svému lidu. V tomto starobylém chvalozpěvu chceme vyzpívat naši radost z Kristova vítězství nad smrtí.
- **Bohoslužba slova** – při čteních z Písma svatého budeme uvažovat o podivuhodných skutcích, které od počátku Bůh učinil svému lidu Staré i Nové smlouvy. Budeme se zamýšlet nad péčí Boha o svůj lid: o vyvolený národ ve Starém zákoně a o církev v zákoně Novém. Jakmile skončí čtení ze Starého zákona, zazní chvalozpěv vykoupěných „Gloria“ (Sláva na výsostech Bohu), při němž se opět rozezní chrámové zvony, oltářní zvonky a varhany.
- **Křestní bohoslužba** – o vigilii Veliké noci se rozpomeneme na svůj vlastní křest: společně obnovíme křestní sliby s radostí nad tím, že jsme svatým křtem byli pohřbeni v Kristovu smrt, abychom spolu s Kristem byli vzkříšeni z mrtvých.
- **Eucharistická bohoslužba** – zpečetění a další napojení na Kristovo vítězství. V eucharistické hostině obdržíme pokrm na cestu za naším Pánem – na cestu, která vede skrze smrt k životu.

V NAŠICH FARNOSTECH PROŽIJEME OBŘADY VELIKÉ NOCI TAKTO:

- **Frymburk:** v 18 hodin ve farním kostele sv. Bartoloměje
- **Horní Planá:** v 21:30 hodin ve farním kostele sv. Markéty

AKTUALITY

• POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY:

- **Vyšší Brod: Velký pátek** 29. března 2024 **v 11 hodin** v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie
- **Frymburk: Velký pátek** 29. března 2024 **v 15 hodin** ve farním kostele sv. Bartoloměje (před zahájením velkopátečních obřadů)
- **Horní Planá: Velký pátek** 29. března 2024 **v 18:30 hodin** ve farním kostele sv. Markéty (před zahájením velkopátečních obřadů)

• ZAČÁTEK LETNÍHO ČASU:

V noci **ze soboty 30. března 2024 na neděli 31. března 2024** začíná letní čas. V neděli **o druhé hodině** ranní středoevropského „zimního“ času se posunou hodiny **na třetí hodinu** letního času: (🕒 ⇌ 🕒)

• ŽEHNÁNÍ POKRMŮ O VELIKONOCÍCH:

Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Tyto pokrmy pak bývaly o Velikonocích požehnány pro jejich první domácí použití. Zvláštní symboliku má velikonoční vajíčko – symbol života a velikonoční beránek – symbol Zmrtvýchvstalého Beránka Božího. Pro žehnání jsou vhodné jakékoliv pokrmy, zvláště pak velikonoční vajíčka, beránci, mazance a tak podobně. Žehnání pokrmů připomíná, že **společenství se Zmrtvýchvstalým Kristem u eucharistického stolu má pokračovat doma v hostině lásky – agapé.**

Proto i v našich farnostech **požehnám velikonoční pokrmy**, které si do kostela přinesete. Stane se tak na Boží hod velikonoční **31. března 2024** při všech bohoslužbách. Žehnání velikonočních pokrmů probíhá **v závěru mše svaté.** Kněz pronese nad pokrmy žehnací modlitbu a pokropí pokrmy svätenou vodou. Mše svatá je pak zakončena závěrečným slavnostním požehnáním a propuštěním Božího lidu.

QUIA EGO VIVO, ET VOS VIVETIS
F. W. A. S.